

Column Kerkvenster 5/9/2016

Beste luisteraars,

Gisteren vond in kerkelijk centrum Emmaüs een unieke gebeurtenis plaats, waar ik als voorzitter van de raad van kerken in Ede u graag deelgenoot van wil maken. Het betreft de interreligieuze viering, die samen met mensen van de Grote Turkse Moskee werd gehouden. Misschien vraagt u zich af, wat de raad van kerken hiermee te maken heeft, omdat de RvK toch primair de taak heeft om de samenwerking tussen plaatselijke kerken te bevorderen.

Welnu, de raad van kerken heeft een actieve werkgroep “ Pluriforme samenleving”, die zich o.a. bezig houdt met het bevorderen van contacten en de dialoog tussen verschillende godsdiensten in Ede, het betreft dan in dit geval Christenen en moslims. Eerder, met name vorig jaar, zijn er over en weer bezoeken geweest en in november dit jaar volgt een bezoek aan de Marokkaanse moskee, opgenomen in het programma Bespreek het Samen.

Hoewel wij (als RvK) ons ervan bewust zijn, dat er belangrijke godsdienstige verschillen bestaan tussen christenen en moslims, geloven we dat we door in gesprek met elkaar te gaan de hoop op een vreedzame samenleving kunnen bevorderen, dit met respect voor de ander.

In de gezamenlijke viering gisteren in Emmaüs, kwam dat begrip “ respect” vaak aan de orde, maar nog meer het woord “liefde”. De lezingen in de viering kwamen zowel uit de Koran als uit de Bijbel. De imam Zühdü Elveren declameerde een deel uit de Soera 19, Maryam, dat gaat over de geboorte van Jezus, onder een palmboom in de woestijn. Zoals bekend zien moslims Jezus als een belangrijke profeet. In zijn overdenking ging de imam in op de vraag of de islam een godsdienst van geweld is, een zeer actueel thema, dat hij dus niet uit de weg ging. Volgens de imam is de islam een religie van vrede en terreur hoort daar niet in thuis. Hij vertelde daarbij een voorbeeld uit het leven van Mohammed, die respect betoonde aan Joodse bewoners op momenten dat dit nodig was. Maar gelukkig zag (en ziet) imam Elveren ook moslims en andere gelovigen die in Nederland in vrede met elkaar samenleven, die met elkaar trouwen en elkaar steun bieden wanneer dat nodig is.

Het beeld dat vanuit de media naar ons toekomst, spoort niet altijd met de werkelijkheid van alle dag, volgens hem en ik kan me daar wel in vinden.

De overweging van dominee Hans Reedijk ging uit van een deel uit de eerste brief van Paulus aan de Korintiërs en wel hoofdstuk 13, over de liefde voor anderen. In deze tekst gaat het om geloof, vertrouwen en liefde, maar zoals Paulus het formuleert: het allerbelangrijkste is de liefde: blij worden van het goede en een hekel hebben aan het kwaad. Ook Hans Reedijk ging in op de vraag waarom Christenen en Moslims (en voeg Joden daarbij toe) als Abrahamitische godsdiensten elkaar zo vaak in de geschiedenis bestreden hebben en hun onderlinge verbondenheid vergeten lijken te zijn. De wereldwijde oecumene, maar ook die hier in Ede biedt de mogelijkheid om over alle grenzen heen als wereldburgers in vrede en harmonie samen te leven. Een geluid, dat volgens mij meer gehoord zou moeten worden.

Wie interreligieus (en dus ook oecumenisch) denkt, herkent in anderen de wil om elkaar te respecteren en in vrede met elkaar samen te leven.

Volgens mij is dat ook de boodschap van liefde die Paulus wil uit dragen en die moet zich niet beperken tot de eigen (kerkelijke) kring, maar dient ook zich naar buiten te manifesteren, in woord en daad.

In deze geest zijn we gisteren bij elkaar geweest, niet alleen luisterend en zingend, maar ook door elkaar de vredewens te geven, elkaar te ontmoeten en kennis te maken met anderen, die we niet zo snel in een kerk zullen zien.

Wat mij opviel was, dat er vanuit de Turkse moskee veel jongeren en ook veel vrouwen aanwezig waren. Zij konden kennis maken met de manier waarop in Emmaüs een viering wordt gehouden: veel koorzang, gebed, kaarsen als symbool voor het licht dat in de wereld is gekomen als een goede boodschap voor alle mensen.

Nee, er is niet geëvangeliiseerd, dat zou sowieso niet in de oecumenische traditie van Emmaüs zijn, waar respect voor de geloofsbeleving van een ander centraal staat. In een oecumenische gemeenschap zoekt men meer naar wat mensen met elkaar verbindt, dan wat ons van elkaar scheidt. Moge dat iets zijn, dat in onze samenleving meer tot uitdrukking wordt gebracht. In onze tijd is dat hard nodig.

Het ligt daarom voor de hand, dat er nu gewerkt gaat worden aan een gezamenlijke dienst of viering in de loop van volgende jaar in de Turkse moskee, de plannen daartoe zullen komende tijd verder uitgewerkt gaan worden. Daar zult u dan zeker nog wel van horen.

Ik dank u voor uw aandacht.

Albert Schol,
Voorzitter RvK Ede